

Sygn. akt IV U 757/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 6 maja 2015 r. (Nr(...))

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wydanie legitymacji inwalidy wojennego

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 757/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na podstawie art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego w zw. z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych odmówił ubezpieczonej J. K. wydania legitymacji inwalidy wojennego wskazując, iż wymienionej przyznana została renta w związku z pobytem w miejscach odosobnienia na podstawie ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. na podstawie art. 12 ust. 2 pkt 1 tej ustawy i w związku z tym zgodnie z art. 12 ust. 5 w/w ustawy dokumentem potwierdzającym prawo do korzystania z uprawnień przewidzianych w przepisach ustawy jest legitymacja osoby represjonowanej, która została wystawiona przez organ rentowy. Organ rentowy wskazał, iż w związku z powyższym roszczenie ubezpieczonej o wydanie legitymacji inwalidy wojennego jest bezpodstawne.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona J. K. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez wydanie jej legitymacji inwalidy wojennego i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Ubezpieczona zarzuciła naruszenie:

-art. 7 ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin poprzez jego pominięcie w niniejszej sprawie i uznanie przez organ, pomimo wcześniejszego przyznania ubezpieczonej renty inwalidy wojennego, iż odwołującej nie przysługuje roszczenie o wydanie legitymacji inwalidy wojennego;

-art. 16 w zw. z art. 23c ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin oraz § 6 ust. 1 rozporządzenia w sprawie trybu wydawania i anulowania książek inwalidy wojennego (wojskowego) z dnia 23 czerwca 2004 r. poprzez ich całkowite pominięcie w sprawie, pomimo tego, iż na podstawie wydanej decyzji o przyznaniu renty inwalidy wojennego odwołującej przysługują wszystkie prawa wymienione w treści w/w przepisu jako prawa nabyte;

-art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego w zw. z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez ich niewłaściwe zastosowanie w niniejszej sprawie i niezasadne przyjęcie przez organ rentowy, iż odwołującej nie przysługuje roszczenie o wydanie legitymacji inwalidy wojennego wobec faktu, że wydana jej została legitymacja osoby represjonowanej (1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 12-14).

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z dnia 20 czerwca 1997 r. na podstawie ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał J. K. od dnia 1 kwietnia 1997 r. rentę inwalidzką trzeciej grupy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia na stałe (decyzja z dn. 20.06.1997 r. k. 15 akt organu rentowego za wnioskiem z 28.04.1997 r.). Podstawą powyższej decyzji było orzeczenie obwodowej komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia w S. z dnia 9 czerwca 1997 r., na podstawie którego ubezpieczona została zaliczona do trzeciej grupy inwalidów w związku z pobytem w łagrach w okresie od stycznia 1949 do lipca 1958 r. (wypis orzeczenia k. 5 za wnioskiem z 28.04.1997 r. Wydano K. K. dnia 24.06.1997 r. legitymacje inwalidy wojennego na stałe (k.16 akt rentowych i k.3-10) zaznaczając, iż ubezpieczona została zaliczona do trzeciej grupy inwalidztwa pozostających w związku z pobytem w łagrach. Decyzją z dnia 9 czerwca 1998 r. powyższe świadczenie tj. renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z pobytem w miejscach odosobnienia zostało ubezpieczonej przyznane na stałe (k.79 za wnioskiem z 10.03.1994 r.). Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych dnia 30 czerwca 1992 r. wydał ubezpieczonej zaświadczenie uprawniające do ulg i świadczeń określonych w ustawie z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (k. 331 akt rentowych), a dnia 14 kwietnia 2008 r. organ rentowy wydał ubezpieczonej legitymację osoby represjonowanej (k.332 akt rentowych).

Dnia 23 kwietnia 2015 r. ubezpieczona J. K. wystąpiła z wnioskiem o wydanie książki inwalidy wojennego (k.339-340 akt rentowych).

Decyzją z dnia 6 maja 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na podstawie art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego w zw. z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych odmówił ubezpieczonej J. K. wydania legitymacji inwalidy wojennego (decyzja k. 349 akt organu rentowego).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Bezspornie decyzją z dnia 20 czerwca 1997 r. na podstawie ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał J. K. od dnia 1 kwietnia 1997 r. rentę inwalidzką trzeciej grupy w związku z pobytem w miejscach

odosobnienia na stałe. Prawo do świadczenia rentowego zostało zatem przyznane ubezpieczonej nie na podstawie ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin jak twierdzi ubezpieczona. Organ rentowy nie uznał ubezpieczonej za inwalidę wojennego w rozumieniu art. 6 i 8 wskazanej ustawy z 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin. Ubezpieczona nie spełnia przesłanek do uznania jej za inwalidę wojennego w rozumieniu w/w przepisów. Artykuł 7 tej ustawy naruszenie którego ubezpieczona podniosła w treści odwołania nie ma zastosowania do niej, jak również nie stanowi odrębnej definicji inwalidy wojennego, tylko doprecyzowanie art. 6 ustawy poprzez wskazanie co rozumie się przez inwalidztwo powstałe w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych. W związku z tym, że świadczenie rentowe nie zostało ubezpieczonej przyznane na podstawie ustawy z 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin w okolicznościach niniejszej sprawy nie mają również zastosowania art. 16 i 23c tej ustawy.

Ubezpieczona została uznana za częściowo niezdolną do pracy w związku z pobytem w łagrze od stycznia 1949 do lipca 1958 r., co spowodowało, że spełniła przesłanki z art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego. Według art. 12 ust. 1 ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, kombatantom będącym inwalidami wojennymi lub wojskowymi przysługują świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin. Ustęp drugi pkt 1 tego przepisu stanowi jednak, że świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w przepisach ustawy, o której mowa w ust. 1, z wyłączeniem uprawnienia określonego w art. 23b tej ustawy, przysługują na zasadach określonych w tych przepisach również osobom, osobom, które zostały uznane za niezdolne do pracy wskutek niezdolności do pracy pozostającej w związku z pobytem w miejscach, o których mowa w art. 3 i art. 4 ust. 1. Bezsporne pozostaje przy tym, że inwalidztwo ubezpieczonej (obecnie - jej częściowa niezdolność do pracy) pozostaje w związku z pobytem w łagrze - czyli w miejscu, o którym mowa w art. 4 ust.1 pkt 3c ustawy o kombatantach.

Konkludując ubezpieczona należy do grupy osób pobierających świadczenie określone w ustawie o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (oznaczone symbolem "OZIW"), nie będąc jednak inwalidą wojennym (osobą niezdolną do pracy w związku z działaniami wojennymi lub mającymi charakter wojennych - symbol "WZIW") w rozumieniu tej ustawy, lecz osobą, której świadczenia pieniężne i inne uprawnienia przewidziane w ustawie o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych, przysługują ze wskazanym wyżej wyłączeniem.

Do 15 listopada 2002 r. art. 12 niniejszej ustawy nie zawierał regulacji dotyczącej dokumentu potwierdzającego uprawnienia osób wymienionych w art. 12 ust. 1 ustawy, dlatego osobom przyznającym świadczenia na podstawie ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego organ rentowy wydał legitymacje inwalidy wojennego. Ustawa z dnia 11 października 2002 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych (Dz. U. nr 181, poz. 1515) w art. 2 wprowadziła zmianę do art. 12 ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego polegającą na dodaniu ust. 5 -7 dotyczących legitymacji osoby represjonowanej. Art. 7 ustawy z dnia 11 października 2002 r. stanowił, iż książki inwalidy wojennego (wojskowego) wystawione przed dniem wejścia w życie ustawy zachowują ważność przez okres dwóch lat od dnia wejście w życie przepisów niniejszej ustawy. Zgodnie z § 6 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 marca 2003 r. w sprawie trybu wydawania i anulowania legitymacji osoby represjonowanej, dokumentów wymaganych do jej wydania oraz wzoru legitymacji osoby represjonowanej osobom mającym ustalone prawo do renty inwalidy wojennego ustalone na podstawie art. 12 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego należało wydać legitymacje osoby represjonowanej i taką legitymacje organ rentowy wydał ubezpieczonej.

Wobec powyższego niezasadne jest roszczenie ubezpieczonej o wydanie legitymacji inwalidy wojennego, a zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji wyroku.